

недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 бр. 645/11
Дана 10.03.2011. године
Б Е О Г Р А Д
Немањина бр. 9

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Верољуба Цветковића, председника већа, Драгољуба Ђорђевића и Бојане Пауновић, чланова већа, са самосталним саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због кривичног дела недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалби окривљеног АА, изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу К.бр. 252/10 од 28.12.2010. године, у седници већа одржаној дана 10.03.2011. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба окривљеног АА и пресуда Вишег суда у Шапцу К.бр. 252/10 од 28.12.2010. године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Више суда у Шапцу К.бр. 252/10 од 28.12.2010. године, окривљени АА оглашен је кривим да је починио кривично дело недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци. Том пресудом, применом чл. 87 став 3 у вези чл. 348 став 5 КЗ, према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то 1 пиштоља марке “Црвена застава” М-70, фабричког броја __, калибра 7,65мм, са једним оквиром у којем се налазило 8 метака истог калибра, који ће по правноснажности пресуде бити уништени. Истом пресудом окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда, на име трошкова кривичног поступка, плати износ од 3.404,09 динара, а на име паушала износ од 2.000,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Против те пресуде жалбу је изјавио окривљени АА, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због одлуке о казни, и због, а како то

произилази из садржине жалбе повреде кривичног закона, са предлогом да суд побијану пресуду преиначи, тако што ће му изрећи условну осуду или судску опомену.

Апелациони јавни тужилац у Београду у поднеску Ктж.бр. 753/11 од 18.02.2011. године, предложио је да се жалба окривљеног АА као неоснована одбије и првостепена пресуда потврди.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу чл. 374 став 1 ЗКП-а, у одсуству уредно обавештеног Апелационог јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом, па је по оцени жалбених навода и предлога и става Апелационог јавног тужиоца датог у напред наведеном писменом поднеску, нашао:

Жалба је неоснована.

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, нити повреде кривичног закона, на које Апелациони суд, као другостепени пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 380 став 1 тачка 1 и тачка 2 ЗКП-а.

Испитујући првостепену пресуду у делу који се односи на утврђено чињенично стање, а чија се потпуност и правилност жалбом окривљеног АА оспорава, Апелациони суд налази да је првостепени суд на основу доказа које је извео и правилно оценио, а пре свега на основу одбране са признањем окривљеног АА, несумњиво утврдио чињенично стање описано у изреци побијане пресуде. Одбрану са признањем окривљеног АА у којој је навео да је критичном приликом носио предметни пиштољ, иако је знао да исти не сме да носи, јер нема дозволу за његово ношење, првостепени суд је, правилно, као истиниту прихватио, будући да је одбрана са признањем окривљеног потврђена и писменим доказима и то пре свега потврдом о привремено одузетим предметима из које се утврђује да је критичном приликом од окривљеног одузет 1 пиштољ, марке “Црвена застав”, и 8 комада метака за исти пиштољ, калибра 7,65мм, као и оружни лист за држање оружја под рег.бр. 9194, издат на његово име, као и налазом и мишљењем судског вештака балистичара, из кога се утврђује да предметни пиштољ представља ватрено оружје које је потпуно исправно.

О томе се првостепени суд у образложењу побијане пресуде детаљно изјаснио, интерпретирајући, анализирајући и дајући оцену изведених доказа и о томе је дао јасне, исцрпне и уверљиве разлоге, које као правилне у свему прихвата и Апелациони суд.

Правилан је закључак првостепеног суда да је окривљени кривично-правну радњу у питању предузео са директним умишљајем, за коју своју оцену је у образложењу побијане пресуде дао довољне и правилне разлоге, које у свему прихвата и Апелациони суд, па се супротни жалбени наводи окривљеног, који се свде на оспоравање утврђења првостепеног суда, да је критичном приликом кривично-правну радњу у питању предузео са директним умишљајем, истицањем да је предметни пиштољ носио ради заштите сопствене сигурности, као и заштите своје деце и других лица, показују неоснованим, будући да је

окривљени у својој одбрани навео да зна да је за ношење оружја за које је имао дозволу да држи, такође потребна дозвола. С обзиром да је у овој кривично-правној ствари чињенично стање правилно и потпуно утврђено, Апелациони суд жалбом окривљеног предложено извођење доказа саслушањем сведока СС и СС1 оцењује сувишним.

Апелациони суд у Београду је ценио и остале жалбене наводе окривљеног АА, којима се чињенично стање оспорава као потпуно и правилно утврђено, као и оне којима се полемише са оценом доказа од стране првостепеног суда, па налази да су исти без основа и без утицаја на другачији исход овог кривичног поступка.

Према томе, првостепени суд је правилном оценом изведених доказа потпуно и правилно утврдио све одлучне чињенице, како оне од значаја за радњу извршења кривичног дела у питању, тако и оне које се тичу субјективног односа окривљеног према предузетој радњи и о томе је у образложењу побијане пресуде дао довољне и правилне разлоге, које у свему прихвата и Апелациони суд у Београду, као другостепени.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, правилно је првостепени суд применио кривични закон када је противправну делатност окривљеног АА описану у изреци побијане пресуде квалификовао као кривично дело недозвољене производње, држања, ношења и промета оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 КЗ и о објективним и субјективним елементима тог кривичног дела је у образложењу побијане пресуде дао довољне и правилне разлоге, које у свему прихвата и Апелациони суд, због чега се супротни жалбени наводи окривљеног којима се првостепена пресуда побија и због повреде кривичног закона, показују неоснованим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о изреченој казни, која се жалбом окривљеног побија као строга, Апелациони суд налази да је првостепени суд пре свега потпуно и правилно утврдио све околности које у смислу одредбе члана 54 КЗ утичу на висину казне, и истима је придао одговарајући значај, управо онај који оне по својој природи и заслужују.

Стим у вези, правилно је првостепени суд као олакшавајуће околности на страни окривљеног ценио да је породичан човек, отац троје деце, да до сада није осуђиван и да је признао извршење кривичног дела у питању, којим околностима је дао карактер нарочитих, које оправдавају примену института ублажавања казне, и правилно га је, а у одсуству отежавајућих околности, осудио на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци.

И по налажењу Апелационог суда, овако изречена и максимално ублажена казна затвора за кривично дело у питању, сразмерна је степену кривице окривљеног и нужна да изрази друштвену осуду за кривично дело у питању, али и довољна за остварење у члану 42 Кривичног законика, прописане сврхе изрицања кривичних санкција. Стога су, жалба окривљеног АА и напред изнети жалбени предлози да му се изрекне условна осуда или судска опомена, оцењени као неосновани, посебно имајући у виду да у конкретном случају, с обзиром на висину запређене казне затвора за предметно кривично дело од 2 до 12 година, изрицање условне осуде или судске опомене, по закону није могуће.

Одлука о мери безбедности одузимања предмета према окривљеном АА изречена је правилном применом одредби члана 87 став 3 КЗ у вези члана 348 став 5 КЗ, тако да се њена законитост не доводи у питање.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 388 ЗКП-а, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Јелена Петковић-Милојковић, с.р.

Председник већа-судија
Верољуб Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Светлана Антић